21/09/2020

Митрополит Амфилохије у Брскуту: Црква Божија призива све народе без разлике да постану један народ Божији

Црква Рождества Пресвете Богородице у Брскуту данас, 20. септембра, у 15. недјељу по Духовима, Претпразништве Рођења Пресвете Богородице, прославила је своју храмовну славу. Светом архијерејском литургијом началствовао је Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије уз саслужење свештенства и вјерног народа.

Ријечима архипастирске бесједе сабранима се обратио Високопреосвећени Митрополит говорећи о данашњем Јеванђељу – двема заповјестима о којима виси сав Закон и Пророци: „Љуби Господа Бога свога свим срцем својим, свом душом својом и свом мишљу својом” и „Љуби ближњега свога као самога себе”, којој је Господ додао да “Нема веће љубави од оне да неко живот свој жртвује за ближње своје”. Оцијенио је да без љубави према Богу, нема

љубави према човјеку:

“Нема истинског човјекољубља без истинског богољубља, нема наде за човјека ако се не узда у живога вјечнога Бога творца неба и земље и ако нема љубави према Њему свим срцем својим и свом душом својом, ако не вјерује у Њега”, казао је Митрополит, подсјетивши на ријечи Патријарха Павла да само онај који има наде у Бога, има истинску и праву вјечну наду. Онај који нема наде у Бога, него се нада у човјека, не нада се ни у шта, зато човјек не може да побиједи смрт и пролазност своју, јер то само Бог даје човјеку који темељи своју љубав и живот на живоме, вјечноме Богу.

Осврћући се на ријечи апостола Павла да нас је Бог призвао из таме на свјетлост и обдарио вјечном свјетлошћу рођењем Сина свога јединороднога – Христа Бога, Митрополит је нагласио да су људи, сви земаљски народи, а посебно хришћани, синови свјетлости а не синови таме:
“Ту вјечну свјетлост нам је родила Пресвета Дјева Богородица, чијем Светом рођењу је посвећен овај храм у Брскуту. Она је родила Христа Бога нашега, родила је Онога који се родио прије свих вјекова од Бога Оца и онда је Он као јединородни Син Божији, својом божанском руком и ријечју, као вјечна ријеч Божја, створио све што постоји и уградио у све што постоји своју љубав, доброту, милост, и своју свјетлост и наду, и свој вјечни живот. И то је оно на чему се темељи васиона, на чему се темељи све што постоји, на чему се темељи човјек и људски живот, из чега израста и чему стреми човјек.”

Нагласивши да је Пресвете Дјева родила не само човјека него Бога и човјека, Богочовјека који је творац неба и земље и који дарује људској пролазној природи вјечни, непролазни живот, владика је казао да је то оно чиме ми живимо и постајемо хришћани. Зато што вјерују да су синови свјетлости, а не таме, да су синови вјечнога и непролазнога живота и Бога вјечнога, а не синови пролазних, смртних, земаљских родитеља, хришћани се, како је казао, разликују од свих других народа, вјера и идеологија.

“То је оно у шта се ми крштавамо, Света тајна крштења и јесте крштење у име Оца и Сина и Духа Светога, у име Бога љубави”, бесједио је владика Амфилохије, додавши да је Син Божији ради нашега спасења жртвовао себе и потврдио као Богочовјек ту истинску и праву љубав која се жртвује, а нема веће љубав него да неко живот свој жртвује за ближње своје.

Његова жртва је примјер нама хришћанима који се у Његово име крштавамо, да и ми задобијамо ту и такву љубав према живоме Богу вјечноме, нагласио је, и да љубимо једни друге као што је Христос заволио нас том вјечном,

непролазном, саможртвеном љубављу, да волимо ближњега свога као себе самога:

“Велика љубав на коју нас је Господ призвао је смисао нашег хришћанског живота који издваја нас хришћане од свих људи земаљских народа, учећи нас богољубљу и братољубљу”, истакао је Митрополит Амфилохије.

Осврнуо се и на пандемију вируса корона који је завладао читавим свијетом, за који се молимо да нас Господ исцјели и ослободи, нагласивши да се непрекидно молимо и да нас Господ исцијели од два још опакија вируса који су уграђени у људски живот – вирус богомржње и братомржње. Високопреосвећени је казао да је грађење људске судбине и достојанства на богомржњи и братомржњи атеизам који се појавио од давнина и нарочито постојао у 20. вијеку:

“Тамо гдје људи убијају Бога љубави онда природно је да убијају једни друге. Зато је призив да се ослободимо прво од невјерја да би задобили љубав према живоме Богу, да би кроз ту љубав према Богу завољели једни друге на начин на који је Бог заволио овај свијет, сагласно заповијести: да љубимо једни друге као што је Бог заволио нас и да љубимо једни друге као самога себе. То је наша вјера хришћанска, на томе је сграђено све што је свето и часно у историји рода људскога и сви су призвани на ту и такву љубав”, казао је Архиепископ цетињски.

Објаснио је да хришћанска вјера не прави разлике међу људима, међу бојама, језицима, нацијама земаљским, као што, нажалост, како је казао, код нас праве незналице, кумровачки ђаци који су учили марксизам па сада хоће да праве и црногорску цркву јер не признају Српску цркву:

“Безумље, незнање, неразумност. Црква је Црква Христова, Божја, Црква Свете Тројице која призива све људе, све земаљске народе да постану један Божији вјечни народ, Царство Божије вјечно и непролазно. Без обзира којим језиком говоре на земљи, без обзира коју боју имају, којој нацији земаљској припадају, сви су људи и народи призвани да постану један Божји народ”, бесједио је владика.

Појаснио је да се храмови граде у име Господа и, као и овај храм, припадају свима земаљским народима, наравно првенствено онима чији су преци сградили храм: Брскућанима, Братоножићима Љеворечанима, Црногорцима, Србима, али и Русима и Кинезима и Латиноамериканцима…..

“То је оно што је најважније и најбитније данас у наше вријеме кад је поново

завладало безумље, када хоће и Цркву Божију, тај Божији народ да дијеле по својим партијским опредјељењима, заборављајући да су основне двије заповијести: Љуби Господа Бога свога свим срцем својим, свом душом својом и свом мишљу својом и Љуби ближњега свога као самога себе, а сваки човјек на земљи је наш ближњи, наш брат и и вјечни сабрат."

Митрополит Амфилохије је на крају беседе казао да Цару дајемо царево, а овим земаљски владарима и властима поштовање јер свака власт је од Бога, али није и сваки властодржац од Бога те да му ових дана приговарају како не поштује власт:

"Ја поштујем власт, она је призив на поредак међу људима. Међутим, није сваки властодржац за поштовање, он је за поштовање као човјек, али не и његов злочин и његова идеологија лажна и безбожна. Не може бити за поштовање она идеологија која одриче Бога, која се одриче вјечног и непролазног људскога достојанства. Не може бити та идеологија једнака са оном вјером коју нам је Бог открио, јавио и којом нас је обдарио и обдарује, не може то бити једно исто. Зато се ми клањамо Оцу и Сину и Духу Светоме – Богу љубави и учимо се кроз то поклоњење Богу љубави, да љубимо том истом божанственом љубављу једни друге без обзира ко је тај човјек на земљи. Трудимо се да том љубављу осмислимо свој живот и узрастамо у мјеру раста висине Христове која је безмјерна."

На крају Литургије Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије је благосиљао и пререзао славски колач, истичући да се сви људи, земаљски народи скупљају око хљеба, а хришћани се, скупљајући се око земаљскога хљеба, сабирају и причешћују небеским хљебом – Христом Богом нашим који је рекао: "Ја сам хљеб живота који силази с неба – ко једе од овога хљеба неће умријети, него ће вјечно жив бити".

"Овај славски колач само је симбол тога хљеба живота, зато кад га цјеливамо кажемо Христос је међу нама – јесте и биће!. Он је продужетак Свете службе Божије и Њега као хљеба живота којим се причешћујемо у Тајни причешћа", рекао је владика Амфилохије, честитајући празник и славу ове свете обитељи.

Хљеб небески, и овај земаљски који се претвара и преображава у небески, и нас преображава, казао је, у вјечна, непролазна, бесмртна бића у вјечном Царству Божијем.

"Ми данас прослављамо Мајку која нам је подарила тај хљеб живота који је сишао с неба – Христа Бога нашега, и која је благословила и овај земаљски

хљеб. Она нас непрекидно учи да дијелимо братски овај земаљски хљеб, да не отимамо једни од других, зато и Свето причешће примамо подједнако, и владика, и поп, и калуђер, и вјерник. Свима се подједнако дијели хљеб живота и тиме се учимо да и земаљску храну дијелимо једни са другима”, закључио је цетињски Митрополит ц

Митрополит Николе на Пелевом Бри елу Лутово, Братоножићи.

Весна Девић

Фото: Јован Д. Радовић
mitropolija.com